

vyrok dne 13. 6. 2019

vyrok dne /

a je vykonatelné dnem

v Prostějově

dne 23. 8. 2019

USNESENÍ

dne 1. 9. 2019
 vyzvedl: Mgr. D. Dvořák

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 13. června 2019 o **odvolání** obžalovaného:

Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12. 1. 1962 v Olomouci, trvale bytem Ludmírov – Ospělov 6, proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 5. 2. 2019, č. j. 2 T 63/2018-1274,

t a k t o:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Mgr. Dušan Dvořák uznán vinným přechinem nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustil tím, že od přesně nezjištěné doby od dubna 2017 do 4. 9. 2017 v místě svého trvalého bydliště v obci Ospělov, okr. Prostějov, na přilehlém pozemku u rodinného domu čp. 6, v rozporu s ustanoveními § 4, § 8 a § 24 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, za účelem následného zpracování do toxikomansky využitelné podoby v několika stádiích růstu pěstoval nejméně 17 kusů rostlin konopí o velikosti od 60 do 230 cm, které byly částečně zbaveny vrcholůků, přičemž nejméně 27 kusů rostlin konopí bylo již vypěstováno a nacházelo se v půdních prostorách uvedeného domu ve stádiu sušení, když ze všech těchto rostlin po příslušném procesu – kompletním vysušení, odstraněním toxikologicky nevýznamných stonků a semen a zpracování do podoby toxikomansky využitelné drtě složené z usušeného květenství a horních lístků konopí, způsobilé ke spotřebě jako tzv. marihuany, získal či mohl získat 331,5 g sušené rostlinné hmoty, obsahující 2,25 g zakázaného množství účinné látky delta-9-tetra hydrokanabinolu (THC), přičemž konopí je podle seznamu IV Jednotné Úmluvy o omamných látkách (vyhláška č. 47/1965 Sb.) omamnou látkou uvedenou v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, vydaného na základě zákonného zmocnění uvedeného v § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998, o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a jeho účinná látka delta-9-tetrahydrokanabinol je jako psychotropní látka zařazena do seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách a uvedena jako psychotropní látka v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, vydaného na základě zákonného zmocnění uvedeného v § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998, o návykových látkách a o změně některých

dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, přičemž tak učinil s vědomím, že se o takové látky jedná.

2. Za tento přečin byl odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 90 denních sazeb ve výši jedné denní sazby 250,- Kč, tj. v celkové výši 22.500,- Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 90 dnů pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán. Obžalovanému byl dále uložen dle § 70 odst. 1 trestního zákoníku trest propadnutí věcí specifikovaných v napadeném rozsudku, které dle § 70 odst. 6 trestního zákoníku připadají státu.
3. Proti tomuto rozsudku si obžalovaný podal v zákonné lhůtě odvolání, které následně podrobně písemně odůvodnil sám i prostřednictvím svého obhájce v opakovaných podáních, ve kterých v podstatě opakoval totožné argumenty. Námitky obžalovaného lze shrnout tak, že se soud I. stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, jeho skutková zjištění jsou nesprávná a neúplná, napadený rozsudek obžalovaný považuje za zmatečný, soudu I. stupně vytýká neprovedení navrhovaných důkazů a porušení jeho práva na spravedlivý proces a na obhajobu. Obžalovaný dále namítá, že konopí pěstoval k léčebným účelům, kdy žádným právním předpisem není zakázáno léčit se sám nebo za pomoci odborníka a dle jeho tvrzení žádný lékař v České republice nemá zkušenosti a znalosti o léčebném konopí na takové úrovni jako on, který je vzdělaným odborníkem. Obžalovaný nesouhlasí s tvrzením soudu I. stupně, že nedoložil skutečnost, že konopí pěstuje k vědeckým, léčebným a výzkumným účelům a hájí se tím, že pomáhá těžce nemocným lidem, k čemuž chtěl vyslechnout navrhované svědky, což mu soud I. stupně neumožnil.
4. Obžalovaný uvedl, že konopí, které pěstuje, má jiné poměry kanabinoidních látek THC a CBD, tedy i odlišné farmakologické a terapeutické působení, jeho konopí vykazuje vysokou bezpečnost, kdy na rozdíl od chemických léčiv nemůže způsobit žádné fatální stavy na zdraví. Obžalovaný se dále velmi podrobně vyjadřuje k systému fungování výdeje konopí na základě zákona č. 50/2013 Sb. a shrnuje, že konopí je v léčbě nedostupný artikl, kdy léčbu konopím pojišťovny odmítají hradit. Obžalovaný uvádí, že regulace výzkumu a léčby konopím je v České republice zcela nepřiměřená a odporuje čl. 34 Smlouvy o fungování EU.
5. Obžalovaný dále namítá, že skutek popsany v napadeném rozsudku postrádá obligatorní náležitosti daného trestného činu, že není naplněna subjektivní stránka trestného činu, že se nedopustil jednání pro společnost nebezpečného, ale právě naopak, kdy jako uznávaný odborník v oblasti léčby konopím pomáhá těžce nemocným pacientům. Obžalovaný nenaplnil ani objektivní stránku daného trestného činu, neboť tuto činnost neprovádí za účelem zisku, ale za účelem pomoci, proto neporušil zájem chráněný trestním zákoníkem. Obžalovaný namítá, že zde zcela absentuje společenská nebezpečnost, tudíž není splněna podmínka uvedená v § 12 odst. 2 trestního zákoníku a nemělo by se jeho jednání řešit trestní represí.
6. Obžalovaný dále namítá, že Policie ČR při měření obsahu THC v předmětných rostlinách pochybila, proto nemohlo dojít k určení relevantního průměrného obsahu THC, kdy průměrný obsah THC v rostlinách by nemohl překročit hranici 0,3 THC. Obžalovaný se dále obsáhle vyjadřuje k předmětu cannabisterapie a popisuje způsob fungování této léčby v jiných státech.
7. Další argumentace obžalovaného směřovala do oblasti jeho náboženských práv, kdy nesouhlasí s tvrzením soudu I. stupně, že nebylo porušeno jeho právo na svobodu vyznání. Obžalovaný je rektorem náboženské společnosti Chrám Přírody a tvrdí, že jeho jednáním nedochází k narušení ochrany veřejného pořádku a zdraví, mravnosti či práv druhých.
8. Obhajoba obžalovaného dále spočívala v tom, že dle jeho názoru je minimálně § 24a a § 24b zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, technickou normou, která odporuje unijním předpisům a navrhl, aby odvolací soud připojil návrh na rozhodnutí o předběžné otázce již vedené u Soudního dvora pod sp. zn. C-663/18, případně sám tento právní předpis předložil příslušnému soudu k rozhodnutí o předběžné otázce. K tomu citoval rozhodnutí soudů v jiných

trestních věcech. Obžalovaný ke svému odvolání připojil právní analýzu, která má potvrzovat shora prezentovaný názor, a k tomu dokládá příklady různých technických norem, které již byly řešeny Soudním dvorem. Obžalovaný dokládá právní analýzu § 24a a § 24b zákona o návykových látkách, ze které dle jeho názoru vyplývá, že pěstovat konopí může každá osoba. K tomu obžalovaný přiložil úvahy nad rozhodnutím Soudního dvora v rozsudku ve věci C-144/16 ohledně vymahatelnosti neoznámené technické normy.

9. Obžalovaný požadoval v odvolacím řízení provedení výsledku svědků navržených již v řízení před soudem I. stupně, a to Jiráskové, Pospíšila, Praskové, Andrýskové a Plesníka, k prokázání skutečnosti, že pěstoval konopí k léčebným účelům, a dále provést jako důkaz jím doložené listiny a soudní rozhodnutí v jiných trestních věcech. Na základě shora uvedeného obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby, popřípadě, že se napadený rozsudek ruší a věc se vrací soudu I. stupně.
10. Krajský soud v Brně nařídil k projednání odvolání obžalovaného veřejné zasedání na den 6. 6. 2019, k tomuto veřejnému zasedání byli obžalovaný i jeho obhájce Mgr. David Macháček řádně a včas vyrozuměni do datové schránky dne 23. 5. 2019. Obhájce obžalovaného Mgr. David Macháček následně požádal o odročení veřejného zasedání z důvodu kolize s jiným nařízeným jednáním. Na základě jeho opakované žádosti o odročení veřejného zasedání mu Krajský soud v Brně vyhověl a veřejné zasedání odročil na 13. 6. 2019, o čemž byli obhájce i obžalovaný informováni dne 5. 6. 2019. Obžalovaný Mgr. Dušan Dvořák si převzal sdělení soudu o odročení veřejného zasedání na den 13. 6. 2019 dne 5. 6. 2019 ve 12:58 hod. a téhož dne 5. 6. 2019 ve 14:07 hod. zaslal prostřednictvím datové schránky Krajskému soudu v Brně podání nazvané „Oznámení k veletrhu léčivých odrůd konopí dne 13. 6. 2019 v Ospělově – srdečně zveme celý senát sp. zn. 3 To 124/2019“. Obhájce obžalovaného Mgr. David Macháček doručil do datové schránky Krajského soudu v Brně dne 10. 6. 2019 v 16:43 hod. žádost o odročení veřejného zasedání nařízeného na den 13. 6. 2019 z důvodu kolize s jiným jednáním u Okresního soudu v Kladně. Předsedkyně senátu 3 To byla seznámena s touto žádostí o odročení až dne 12. 6. 2019 ve 13 hodin po návratu ze školení, jehož se účastnili všichni členové senátu 3 To Krajského soudu v Brně, a opětovné žádosti obhájce o odročení veřejného zasedání nevyhověla. O nevyhovění žádosti o odročení byl obhájce informován dne 12. 6. 2019 v odpoledních hodinách doručením tohoto sdělení do datové schránky. Obhájce byl již při vyhovění předchozí žádosti o odročení veřejného zasedání upozorněn, že ve věci se nejedná o nutnou obhajobu, že obžalovaného zastupuje na základě plné moci, v níž jeho klient výslovně bere na vědomí, že advokát je oprávněn ustanovit si za sebe zástupce. Současně byl obhájce upozorněn, že případné další žádosti o odročení veřejného zasedání již nebude ze strany Krajského soudu v Brně vyhověno. Přestože byl obhájce opakovaně upozorněn, že opětovná žádost o odročení již nebude akceptována, když jeho první žádosti o odročení bylo vyhověno, tak se obhájce ani obžalovaný k veřejnému zasedání konanému dne 13. 6. 2019 nedostavili. Krajský soud v Brně proto konal veřejné zasedání v nepřítomnosti obžalovaného, za splnění zákonných podmínek uvedených v ustanovení § 202 odst. 2 trestního řádu per analogiam, když ve věci se nejednalo o případ nutné obhajoby a nebyla tedy nutná ani přítomnost obhájce, který byl o veřejném zasedání řádně a včas vyrozuměn a byl opakovaně upozorněn, že opakované žádosti o odročení již nebude vyhověno. I s přihlédnutím ke shora zmíněnému „Veletrhu léčivých odrůd konopí“, kam obžalovaný zval senát 3To dne 13.6.2019, krajský soud považoval další žádost o odročení veřejného zasedání za obstrukci, proto jí nevyhověl a jednal v nepřítomnosti obžalovaného i obhájce.
11. Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k následujícím závěrům.
12. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména s těmi, které mají zabezpečit objasnění věci. Řízení nebylo zatíženo

žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost rozsudku, nebyl shledán důvod pro jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

13. Soud I. stupně provedl dokazování v rozsahu stanoveném v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Odvolací soud proto zamítl návrh obžalovaného na provedení dalších důkazů, a to výsledky svědků Jiráskové, Pospíšila, Praskové, Andrýskové a Plesníka, dále pak doložených listin a rozhodnutí soudů v jiných trestních i netrestních věcech, neboť by neměly žádný vliv na změnu zjištěného skutkového stavu či změnu právní kvalifikace přčinu, kterého se obžalovaný dopustil. Odvolací soud stejně jako soud I. stupně konstatuje, že skutkový stav byl prokázán bez jakýchkoliv pochybností, kdy na základě provedených důkazů je možné učinit zcela jednoznačný závěr o skutkovém ději, proto provedení dalších důkazů již není třeba. Pokud se týká dalších podání souvisejících s aktivitami obžalovaného ve spolku Cannabis is The Cure, z.s., popřípadě s jeho rektorstvím v náboženské společnosti Chrám Přírody, k tomu odvolací soud uvádí, že taková podání, pozvánky či informace nemají ve vztahu k projednávané trestní věci žádnou relevanci.
14. Soud I. stupně své skutkové i právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a ve svém rozhodnutí provedené důkazy zhodnotil tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Je třeba zdůraznit, že je právem soudu I. stupně hodnotit důkazy, které provedl a odvolacímu soudu do volného hodnocení důkazů soudem I. stupně nepřísluší zasahovat, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky. To však odvolací soud nezjistil.
15. Je třeba konstatovat, že obžalovaný v rámci odvolání pouze opakuje obhajobu, kterou již uplatnil v řízení před soudem I. stupně, se kterou se již pečlivě vypořádal soud I. stupně. Odvolací soud se s rozhodnutím soudu I. stupně zcela ztotožnil, může odkázat na jeho přiléhavé a podrobné odůvodnění a pouze k němu doplňuje následující.
16. K argumentaci obžalovaného odvolací soud uvádí, že totožná trestná činnost popsaná ve výroku o vině napadeného rozhodnutí byla již v minulosti řešena soudy I. i II. stupně, Nejvyšším soudem i Ústavním soudem, kdy v žádném takovém řízení nebylo přisvědčeno námitkám obžalovaného, které uplatňuje i v projednávané trestní věci. Podstata projednávané trestní věci spočívá v tom, že obžalovaný pěstuje konopí s obsahem vyšším než 0,3 % THC (nikoli technické) bez příslušných povolení, která jsou vyžadována právním řádem České republiky, kdy nezávisle na jeho důvodech či motivech, se opakovaně dopouští jednání naplňující znaky přčinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 trestního zákoníku, a to i přesto, že byl v minulých trestních řízeních opakovaně upozorněn, že jeho jednání je protiprávní a trestné. Obžalovaný však odmítá respektovat platnou právní úpravu České republiky a dopouští se opakovaně předmětné trestné činnosti, ve svých trestních věcech používá stejné argumenty a obhajobu, na které již v minulosti soudy nepřistoupily.
17. V projednávané věci není žádných pochyb o skutkovém ději tak, jak je popsán ve výroku o vině napadeného rozsudku soudu I. stupně, kdy obžalovaný je z trestné činnosti usvědčován provedenými důkazy, zejména protokolem o domovní prohlídce ze dne 4. 9. 2017, odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, kdy nakonec i sám obžalovaný doznal, že tyto rostliny pěstoval.
18. K obhajobě obžalovaného, že je uznávaným odborníkem na léčbu konopím, odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku a pouze opakuje, že léčebné konopí je oprávněn předepsat pouze lékař, a to postupem lege artis (tedy postupem, který odpovídá nejvyššímu dosaženému vědeckému poznání v medicíně), kdy není možné přisvědčit argumentu obžalovaného, že s ohledem na jeho odborné znalosti může takové konopí poskytovat on. Pěstování léčebného konopí je kontrolováno na státní úrovni a licence pro jeho pěstování uděluje Státní ústav pro kontrolu léčiv, který sám zajišťuje jeho dodání do lékáren, ve kterých je konopí pro léčebné účely dostupné. Možností pěstování konopí se ve vztahu k obžalovanému již

zabývaly soudy všech stupňů i Ústavní soud, kdy odvolací soud odkazuje například na nález Ústavního soudu ze dne 5. 10. 2017, sp. zn. III. ÚS 3354/16, ve kterém ÚS mj. uvedl, že pěstování odrůd či druhů konopí byt' s potenciálním obsahem THC vyšším než 0,3 %, resp. držení této látky, bez příslušného povolení či licence je protiprávní a dokonce trestné, a to i po přijetí zákona č. 50/2013 Sb. Režim legálního nakládání s konopím o obsahu THC vyšším než 0,3 % pro výzkumné či léčebné účely je upraven zákonem č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, kdy je podmíněný vydáním příslušného povolení k zacházení či licence (§ 24 odst. 1 věta za středníkem, § 24a odst. 1). Výzkum konopí a jeho využití při léčbě je tedy umožněn, nicméně pouze kvalifikovanými subjekty za současné velmi přísné kontroly.

19. Za situace, kdy v nemovitosti ve vlastnictví obžalovaného bylo nalezeno stanovené množství sušených i vzrostlých rostlin konopí s obsahem prokazatelně vyšším než 0,3% THC (tedy nikoli technické konopí), jsou za současně platné právní úpravy a názorů Nejvyššího a Ústavního soudu námitky a premisy obžalovaného neakceptovatelné a odvolací soud jim nemůže přisvědčit. K tomu je třeba doplnit, že na argumentaci obžalovaného, že konopí nepěstuje ze ziskuchtivosti, proto nemůže být naplněna objektivní stránka projednávaného trestného činu, také nelze přistoupit, neboť objektem trestného činu dle § 283 trestního zákoníku a jiných drogových deliktů je zájem státu na ochraně společnosti a zdraví lidí před možným ohrožením vyplývajícím z neodborného a nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami, kdy stíhání a trestání s tím související výdělečné činnosti je až sekundární následek ochrany shora uvedeného zájmu.
20. Pokud se týká společenské škodlivosti jednání obžalovaného, odvolací soud znovu zdůrazňuje, že legální pěstování konopí je státem kontrolováno a evidováno. Není možné akceptovat obhajobu obžalovaného, že se sám může rozhodnout, komu konopí poskytne. K tomu je třeba uvést, že ze stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Tpjn 300/2014 jednoznačně vyplývá, že z rostliny konopí, která byla sklizena, vzniká jejím dalším zpracováním v procesu, v němž je konopí vstupním komponentem, marihuana, což je název pro usušené květenství a horní lístky konopí a forma již způsobilá ke spotřebě. Podle konstantní judikatury se v případě rostliny konopí její sušení považuje za její zpracování a tento proces je dle názoru Nejvyššího soudu ČR nutné považovat za výrobu omamné látky anebo její pokus v případě, že k dokončení procesu sušení a úpravě usušené rostliny ke spotřebě dosud nedošlo. V tomto Stanovisku Nejvyššího soudu ČR je taktéž vymezen způsob posuzování trestné činnosti pachatele v případě, že nestihne dokončit již započatý proces výroby omamné látky například z důvodu zásahu Policie ČR, tedy v projednávaném případě část skutku, kdy obžalovaný rostliny nestihl dosušit a část z nich pouze pěstoval, kdy ve vztahu k nezpracovaným rostlinám se jedná o pokus dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 283 trestního zákoníku. Stanovisko bylo akceptováno i posledním rozhodnutím Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2018 sp. zn. III. ÚS 3190/17.
21. Pokud jde o námitku obžalovaného ohledně naměřené hodnoty obsahu THC v předmětných rostlinách, stejnou námitku obžalovaný uplatňoval i v jiných trestních věcech, ve kterých byla projednávána totožná trestná činnost a kde se s ní zcela jednoznačně vypořádal opakovaně Nejvyšší soud, který ve svých usneseních ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 323/2016, ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 11 Tdo 181/2015 a ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 11 Tdo 1455/2018 konstantně uvádí, že problematika metodiky stanovení obsahu účinné látky je zpracována normativně na úrovni práva Evropské unie., konkrétně nařízení Komise (ES) č. 327/2002 ze dne 21. února 2002, kterým se mění nařízení (ES) č. 2316/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1251/1999 o režimu podpor pro producenty některých plodin na orné půdě, upravuje v příloze XIII. zařazené do přílohy V. „Metodu společenství pro kvantitativní určování obsahu delta-9thc (tetrahydrokanabinolu) v odrůdách konopí“. Ačkoliv zákon o návykových látkách nijak nevymezuje metody postupu měření koncentrace THC v konopí, činí tak právní akt komunitárního práva, ze kterého vychází znalecký postup kriminalistického ústavu a odborných pracovišť provádějících předmětné měření. Z tohoto exaktního normativně stanoveného

metodického standardu pak vychází i znalecká metodika Kriminalistického ústavu v Praze, kterou závazně přejímají podřízená pracoviště odborů kriminalistické techniky a expertíz krajských ředitelství policie. S ohledem na shora uvedené odvolací soud považuje odborné vyjádření OKTE Moravskoslezského kraje za zcela relevantní a příléhavý důkaz k zjištění obsahu THC v předmětných rostlinách konopí, proto nemohl přisvědčit námitce obžalovaného.

22. K námitce obžalovaného, spočívající v tom, že minimálně § 24a a § 24b zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, je technickou normou, která odporuje unijním předpisům, kdy navrhl, aby odvolací soud připojil návrh o rozhodnutí o předběžné otázce již vedené u Soudního dvora pod sp. zn. C-663/18, případně sám tento právní předpis předložil příslušnému soudu k rozhodnutí o předběžné otázce, odvolací soud uvádí, že tato námitka byla taktéž opakovaně řešena při projednávání minulé trestné činnosti obžalovaného, kdy Nejvyšší soud například v usnesení ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 11 Tdo 1455/2018, uzavřel, že i s ohledem na konstantní názor Ústavního soudu považuje za nedůvodný postup předložení předběžných otázek soudnímu dvoru EU v rozsahu, v jakém toto navrhuje obžalovaný. Jak je uvedeno v nálezu Ústavního soudu ze dne 5. 10. 2017, sp. zn. III. ÚS 3354/16, z judikatury Soudního dvora Evropské unie, resp. dřívějšího Evropského soudního dvora, vyplývá, že pod ochranou unijního práva se nachází vždy jen tzv. průmyslové konopí, tedy konopí s možným obsahem THC nižším než 0,3 %, resp. 0,2 % (srov. rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 16. 1. 2003 ve věci Ulf Hammarsten, č. C-462/01, § 35). Dle názoru Ústavního soudu je zřejmé, že česká právní úprava nebyla a není a priori nelegitimní či samoúčelná, proto Ústavní soud nepovažoval za důvodné iniciovat řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů podle § 64 odst. 1 písm. c) či písm. e) zákona o Ústavním soudu. K tomu dále Ústavní soud uvedl, že v demokratickém právním státě založeném na volné soutěži politických stran, jímž Česká republika je, se právní úprava nemůže podřizovat vůli jediného člověka, tedy ani stěžovatele a žádné základní lidské právo na pěstování konopí s obsahem THC potenciálně vyšším než 0,3 % bez ohledu na omezení vyplývající z platné a účinné právní úpravy, totiž Ústava ani mezinárodněprávní dokumenty nezaručují, a tedy domoci se tohoto práva je možné pouze politickou cestou, vyústující v přijetí příslušných právních předpisů. S ohledem na tuto argumentaci Ústavního soudu, který je v právním prostředí České republiky garantem dodržování ústavních práv každého jedince, nemohl odvolací soud přisvědčit ani této námitce obžalovaného, a doplňuje, že tato argumentace Ústavního soudu se vztahuje i na tvrzení obžalovaného stran jeho náboženských práv, se kterou se taktéž velmi pečlivě vypořádal soud I. stupně, kdy lze odkázat na jeho odůvodnění.
23. Soud I. stupně tedy ve věci provedl úplná a správná skutková zjištění, jednání obžalovaného správně právně kvalifikoval jako přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Výrok o vině byl proto potvrzen jako správný.
24. Krajský soud přezkoumal i výrok o trestu uloženém obžalovanému a zjistil, že soud I. stupně při ukládání trestu přihlédl ke všem zákonným hlediskům rozhodným pro stanovení druhu a výměry trestu uvedeným v § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaný byl ohrožen zákonnou trestní sazbou dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku v rozmezí 1 rok až 5 let odnětí svobody nebo peněžitým trestem. Soud I. stupně přihlédl k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem a správně zohlednil skutečnost, že obžalovaný sice má v rejstříku trestů již dva záznamy pro totožnou trestnou činnost, avšak nelze k nim přihlížet jako k přitěžující okolnosti dle § 42 písm. p) trestního zákoníku, neboť nyní projednávané trestné činnosti se obžalovaný dopustil ještě předtím, než nabyla tato předchozí odsuzující rozhodnutí právní moci. Soud I. stupně obžalovanému uložil pouze mírný alternativní peněžitý trest v celkové výměře 22 500 Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 90 dnů pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán. Soud I. stupně správně uložil obžalovanému i trest propadnutí věcí, konkrétně rostlinné hmoty, využitelné pro toxikomanii včetně stonků a semen,

vše zajištěné při domovní prohlídce, neboť tyto rostliny jsou bezprostředním výnosem z trestné činnosti a náleží obžalovanému jako majiteli nemovitosti, v níž konopí pěstoval.

25. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem byl napadený rozsudek v celém rozsahu potvrzen jako správný a odvolání obžalovaného bylo zamítnuto podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/c trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a/, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a/ - 1/ nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000 Kč** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 13. 6. 2019

JUDr. Monika Staniczková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Veselská

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Veselská